

عنوان مقاله:

گذری بر ادبیات انتقادی، طنز، هجو، هزل، و جایگاه و اهمیت آن در ادبیات

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

هرمز رحیمیان - عضو هیات علمی گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

بهرام پروین گنابادی - عضو هیات علمی گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

فرزانه حسینی - کارشناسی ارشد، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

از گذشته تا امروز پیوستگی تنگاتنگی میان آثار ادبی و هنری با مسایل اخلاقی، اجتماعی و سیاسی وجود داشته است. گویی هنرمند حقیقی، خود را جدا از مردم و جامعه ندانسته و همواره متعهد استتا برای از بین بردن بدی، ظلم و استبداد تلاش کند. استفاده از شیوه و تکنیک هایی که در نوشتن آثار انتقادی به کار گرفته می شود قابل مطالعه و بررسی است. در این مقاله نخست به طور خلاصه به پیشینه ادبیات انتقادی پرداخته شده است و در ادامه به رابطه طنزنویسی و انتقاد و سپس به ویژگی های طنز، هجو و هزل اشاره شده است. در انتها نیز جایگاه و اهمیت آن مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. طنز به عنوان شیوه ای برای به چالش کشیدن زندگی بشری، معایب و مفاصد جامعه و حقایق تلخ اجتماعی مطرح می گردد و آن ها را به صورتی اغراق آمیز نمایش می دهد. شناخت و به کارگیری روش هایی همچون طنز برای انتقاد، نقش مهمی را در مبارزه با مظاهر استبداد و فساد در تاریخ معاصر داشته است.

کلمات کلیدی:

ادبیات انتقادی، طنز، هجو، هزل، انتقاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/582241>

